

Els sindicats afronten un 1 de maig a l'ofensiva amb les cúpules renovades

El triumvirat format per Javier Pacheco, Camil Ros i Matías Carnero és l'encarregat de capitanejar els dos principals sindicats catalans, després que Joan Carles Gallego i Josep Maria Álvarez hagin deixat pas | La lluita contra la precarietat és el gran objectiu de CCOO i UGT per aquest 1 de maig, una jornada que volen utilitzar com a plataforma de llençament de la seva nova estratègia

Un militant de CCOO en una manifestació contra les retallades | Adrià Costa

Treballadors pobres, temporalitat i atur de llarga durada: la pitjor herència de la crisi (<http://www.naciodigital.cat/baixmontseny/noticia/9146/treballadors/pobres/temporalitat/atur/llarga/durada/pitjor/herencia/crisi>)

Renovar-se o morir. Els dos grans sindicats han fet bona aquesta màxima per superar el desgast dels vuit anys de crisi econòmica i presentar-se com un agent social útil en el nou escenari de recuperació. La primera parada d'aquesta nova etapa arriba aquest dilluns amb el Dia del Treballador (<http://www.naciodigital.cat/noticies/etiqueta/Dia+del+Treballador>). És una jornada de mobilització marcada en vermell al calendari d'UGT i CCOO, que volen convertir la diada en el tret de sortida d'una nova campanya per recuperar el carrer. L'objectiu final? Exhibir múscul davant els governs i la patronal en un moment clau: en plena negociació per la revalorització dels salaris i la derogació -total o parcial- de la reforma laboral del PP.

Ara bé, més enllà de les carpetes calentes que ara hi ha damunt de la taula de negociació, els sindicats llencen aquest 1 de maig un crit d'alerta davant l'augment de la precarietat laboral (<http://www.naciodigital.cat/noticia/130104/maig>) . Consideren que la recuperació econòmica no ha assolit un grau prou alt de permeabilitat amb les classes populars i reclamen que les empreses comencin a traslladar els números verds en nous drets per als treballadors. Un missatge de fons que es concreta en tres punts claus en la reivindicació: una ocupació més estable, salaris més justos i recuperació dels drets laborals (http://www.ccoo.cat/pdf_documents/2017/manifest_UNITARI_1maig2017.pdf) escombrats durant els pitjors anys de crisi. Tres objectius que, precisament, constitueixen el lema de la mobilització (<http://www.naciodigital.cat/noticia/130050/ocupacio/estable/salaris/justos/drets/socials/reivindicacio/sindical/maig>) d'aquest dilluns.

Un nou triumvirat per al sindicalisme català

El to de la reivindicació i el contingut de les demandes no ha patit cap canvi substancial respecte el dels últims 1 de maig. Sí que canvien, però, les cares que s'encarregaran de defensar-les. Els dos grans sindicats de Catalunya han renovat la seva cúpula en els darrers 14 mesos. UGT va executar el traspàs el març de l'any passat després que el timoner històric de l'organització, Josep Maria Álvarez, fes un pas enrere per poder-ne avançar dos més a Madrid. Ara Álvarez és el secretari general del sindicat al conjunt de l'Estat i ha deixat el lideratge de la federació catalana en mans del tàndem format per Camil Ros i Matías Carnero.

El primer, el secretari general, és un home cuinat als passadissos d'UGT i un habitual de les taules de negociació amb la Generalitat. Ros ha estat militant d'Esquerra i és obertament independentista. Tot al contrari de Carnero, que sempre s'ha mostrat contrari a fer el joc al sobiranisme i se sent còmode rere la bandera del referèndum acordat. A diferència de Ros, més habituat als despatxos, Carnero és un home d'indústria: ha forjat la seva fama de sindicalista lluitador com a president del comitè d'empresa de Seat i és partidari de recuperar la credibilitat des del carrer. Com a president d'UGT, un càrrec de nova creació, és el reflex del sector del sindicat menys disposat a acostar-se a les tesis sobiranistes.

El relleu a CCOO, en canvi, va arribar fa tot just un mes. El 5 d'abril l'assemblea va escollir Javier Pacheco nou secretari general de l'organització. Substituïa Joan Carles Gallego, que ha estat poc més de vuit anys al capdavant de Comissions. Pacheco té un perfil similar al de Carnero (<http://www.naciodigital.cat/noticia/128684/javier/pacheco/mecanic/vol/liderar/ccoo/passar/ofensiva>) . Mecànic de formació, la seva consciència sindical es va despertar durant els anys 90, quan va entrar a treballar a la factoria de Nissan a la Zona Franca. És un home de fermes conviccions i acostumat a la mobilització, l'instrument que jutja imprescindible per a recuperar els drets socials perduts des del 2008.

Una estratègia a l'ofensiva

De fet, mobilització és la paraula clau per entendre l'etapa que el triumvirat que formen Ros, Carnero i Pacheco obre en el sindicalisme català. Sota les regnes d'aquesta troika, UGT i CCOO s'han compromès a "passar a l'ofensiva". Una nova estratègia que busca combinar la negociació als despatxos amb les manifestacions al carrer. En la roda de premsa de presentació de l'1 de maig, tant Ros com Pacheco asseguraven que la patronal "no fa prou" per arribar a acords en temes tan sensibles com el dels salaris. "Estem farts que amb les mesos de negociació no n'hi hagi prou i per això ens hem de mobilitzar", remarcava davant els mitjans el líder de CCOO.

La tàctica ofensiva dels sindicats passa, ineludiblement, per interpel·lar els treballadors. El mateix Pacheco ho reconeixia en una entrevista a (<http://www.naciodigital.cat/noticia/128863/javier/pacheco/ccoo/no/donara/suport/referendum/unilateral>) **NacióDigital**

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/128863/javier/pacheco/ccoo/no/donara/suport/referendum/unilateral>) dos dies després d'haver estat escollit secretari general de Comissions. "Anar a l'ofensiva és recuperar el caràcter reivindicatiu que li fa falta a la gent treballadora d'aquest país", assegurava. I això intentaran aquest dilluns, amb una marxa a Barcelona que sortirà a dos quarts de 12 de la ronda de Sant Pere i que recorrerà alguns dels carrers centrals de la ciutat fins a la plaça de Sant Jaume.

La manifestació acabarà davant del Palau de la Generalitat perquè un altre dels objectius que els sindicats es marquen en aquesta nova etapa és del de ser uns durs fiscalitzadors de l'administració. Consideren que la "inactivitat política" és la que ha permès a la patronal imposar les seves tesis a les taules de negociació i volen recuperar el pols del poder des del carrer. A Lleida, Girona, Tarragona i Tortosa també se celebren mobilitzacions. Totes volen garantir l'èxit d'una jornada que permeti als sindicats tornar a demostrar que són instruments útils al servei de la societat.